

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Ll. Luciani,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

- Tacit. Hist. libr. 5, cap. 2.** Idem habet Tacitus, atque id præterea, Judæorum exundantem per Ægyptum multitudinem, ducibus Hierosolymo ac Juda, proximas in terras exoneratam. Scribit ibidem Plutarchus ex Phrygum historiis, Typhonem filium fuisse Iſaaci, qui fuit Herculis filius, Comitem quoque eum adjungit Æthiopiſſæ Regina; hoc est, ut videtur, Sephoræ, quæ filia fuit Raguclis, horum locorum reguli, juxta Artapanum, Ezekielum, & alios; quæque Æthiopiſſa appellatur in libro Numerorum, hoc est Chufitis: nam Chus, quæ Arabia est, Æthiopia fere redditur ab Interpretibus. Pluribus id argumentum persecutus est Bochartus in Hierozoico.
- Num. 12. 1.** XLVI. Locum hic sibi vindicat Phylo Byblius Sanchoniathonis interpres, cujus opus ad Mosis libros esse expressum supra docuimus.
- Boch. Hieroz. Part. 1. la. c. 34.** XLVII. Huic subjungemus Galenum Pergamenum, qui quam pertinaciter Mosis adhererent Judæi, in opere De differentia pulſum; quam pie etiam ac prolixè de infinita Dei potentia sentiret Moſes, obiter in libro De usu partium corporis humani significavit.
- Philonis Byblii,** XLVIII. Fuit etiam hoc ævo Ptolemæus Alexandrinus, Hephæſtionis filius, cognomento Chennus, cujus ineptissimum hoc commentum refert Phorius, Moſem Judæorum legislatorem Alpha fuisse dictum, quod vitiligne laboraret, quæ ἀλφὸς Græce appellatur. Veteri hac calumnia jamdiu ante Ptolemæum istum vexati sunt Judæi, confuisse ipsos agmen hominum impetigine ac lepris affectorum, atque collecta hac hominum languentium colluvie Syriam repetiſſe. Hoc ipsis objecerunt Manethos, Lyſimachus, & Apion; Josephus vero confutavit.
- Gal. De diff. pulſ. libr. 3. & De vi. part. libr. 11. cap. 14.** XLIX. Objecit id & Trogus apud Justinum; objecit & Tacitus, qui veram Moſis, totiusque Judaicæ gentis historiam infuscavit aliis plerisque figmentis; cujusmodi multa hoc tempore adversus Judæos, vulgo odiosam gentem, jactabantur. Sed tamen non tantum fama mendax potuit, ut penitus veritatem extingueret: multis illa siquidem, iisque illustribus sese in hac narratione Taciti prodidit indicis.
- Ptolemæi Chenni, Ihot. Cod. 190.** L. Haufit Plinius ex eadem mendaciorum face, quod de Moſe scripsit, magicæ nempe cujusdam factionis auctorem ipsum fuisse. Haufit & Apuleius inter famulos Magos Moſem celebrans.
- Joseph. libr. 1. contr. Apion. Taciti. Tacit. Hist. libr. 5, cap. 3. & 4.** LI. Lucianus quidem de Moſe pertinaciter siluit; sed Moſaica tamen nonnulla habet, velut accuratam Diluviæ, & Aræ historiam, quam se à Græcis accepisse ait. Multa quoque de Adonide & Ofiride narrat, quibus adumbrari Moſem suo loco à nobis demonstrabitur. At Auctoꝝ Dialogi, qui inscribitur Philopatris, & inter opera Luciani edi solet, Luciano licet videatur aliquanto vetustior, & circa Trajani tempora lucubratus, mundi creationem ipsis fere Moſis verbis narrat, eumque auctorem citat, & βεβαβύλωσων appellat, quod impeditoris esset & tardioris linguæ.
- Plinius, Apuleii, Plin. l. 30. c. 1. Apul. apol. 2. Luciani, Lucian. De Dea Syt.** LII. Numenius autem Apameus, Pythagoricus juxta & Platonicus Philosophus, vir magni inter eruditos nominis, non apertam modo & explicatam Moſis injeicit sæpe mentionem, sed suos etiam libros Moſaica doctrina locupletavit. Tradunt id Porphyrius, & Origenes; plurima vero assert Eusebius, unde id constare possit. Fertur imprimis hoc ejus dictum, τὴ γὰρ ἐστὶ πλάτων, ἢ μοϋσῆος ἀπὸ τῶν ἰσραηλῶν, quibus ingenue agnoscit Ethnicus Philosophus, Platonem illum qui à suis divinus appellatus est, dogmata sua à Moſe sumuisse. Moſem præterea, non Prophetam solum dicit, ut testatur Porphyrius, sed Theologum etiam, & legum divinarum interpretem, ut ejus verba indicant, quæ recitat Clemens Alexandrinus. Alio loco Musæum eum nominat, Judæorum ducem, virum Dei precibus exorandi scientissimum, & calamitatum Ægypti auctorem.
- Numenii, Porphyr. De antr. Nymph. Origen. contr. Cell. libr. 4. Euf. De Περ. Evang. l. 9. c. 6. & 8. v. 11. c. 10. Clem. Alex. Strom. 1.** LIII. Longinus, Zenobiæ Palmyrenorum reginæ à consiliis & studiis, criticæ artis princeps, in aureolo libello ἐπὶ Μωϋσε, eximio Moſem elogio exornat; nam Dei potestatem pro dignitate cognovisse & elocutum fuisse ait: quippe qui, inquit, initio legum Deum dixisse scribat: Fiat lux, & facta est; Fiat terra, & facta est. Verumtamen quæ hic tanquam sublimia & ἰσχυροπραβήα assert è Moſe Longinus, ut ejus styli ἀδρότητα approbet, simplicissima sunt. Rem quidem narrat Moſes longe maximam, sed stylo λιτή. Atque hinc adducor ut credam, hæc aliunde Longinum accepisse: nam si ad ipsos recurrisset fontes, & Moſis libros evolvisset, summam deprehendisset ubique χαρᾶντιρ ἰσχυρότητα, quam persecutum esse Moſem puto, propter dignitatem materiæ, quæ doceri contenta respuit omnem ornatum. Cum cæteroque cognoscatur ex ipsius Canticis, & ex libro Jobi, quem ejus factum esse ostendam, in sublimi hoc genere dicendi exercitatissimum fuisse.
- Longini, Porphyrii.** LIV. Longinum audivit Porphyrius Tyrius Philosophus, qui res Judaicas tractavit peculiari opere, & scriptis à se libris pestiferis Christianos oppugnavit. Cujus